

1821...

ΜΥΘΟΙ

Μάρτης 2012

έντυπη έκδοση για τις δυτικές γειτονιές της Αθήνας και του Πειραιά
ενάντια στους εθνικούς μύθους και τα εθνικά ιδεώδη

?

ΕΘΝΙΚΕΣ

ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Κάτι σαν ημέρα γενεθλίων του милитарισμού και της εθνικής ομοψυχίας, όπου εμείς πρέπει κάθε φορά να προσφέρουμε με κάθε επισημότητα το δώρο της λήθης και της κοινωνικής γαλήνης σε γαλανόλευκο περιτύλιγμα.

ΠΑΡΕΛΑΣΕΙΣ

Τα στρατιωτάκια τα αμίλιπα κι ακούνητα των θρα- νίων, αφού αναγκάστηκαν να καταπιούν τόνους εθ- νικών ιδεωδών, θα βγουν με βήμα εν δυο-εν δυο, στην κεντρική λεωφόρο, όπου το ακίνητο πλήθος, οπλισμέ- νο με φωτογραφικές μηχανές και πλαστικές γαλανό- λευκες, θα θαυμάσει τις ομοιόμορφες κινήσεις και στολές. Μπροστά οι μαθητές "πρότυπα", οι σημαιο- φόροι και οι παραστάτες. Οι υπόλοιποι ακολουθούν

τα πρότυπα: μοιράζονται σε γραμμές κατά φύλο και κατά ύψος -οι ψηλοί μπροστά, οι κοντοί πίσω, τα αγόρια μπροστά, τα κορίτσια πίσω- αφού «και η φύση έχει ιεραρχία». Η εκπαίδευση φτιάχνει στρατιωτάκια.

Οι παρελάσεις είναι γιορτές του φασισμού.

ΠΑΡΕΛΑΣΗ

ΚΑΙ "ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ"

Στην περίοδο που διανύουμε, στον καιρό της κρίσης και του ΔΝΤ, οι παρελάσεις, όπως έδειξε η τελευταία της 28ης Οκτωβρίου, μπορούν να αποτελέσουν ραντεβού για διαμαρτυ- ρίες μαθητών -τριών αλλά και άλλων ανθρώπων ενάντια στους επίσημους, τους πολιτικούς και τους κυβερνώντες. Οι παρελάσεις όμως δεν μπορούν εύκολα να ξεφύγουν από αυτό για το οποίο γίνονται: την ανανέωση μιας επίπλαστης συνοχής μας στη βάση των «εθνικών ιδεωδών». Ανέκαθεν υπήρξαν εθνικιστικά κατάλοιπα, δείγματα φασισμού και στρατιωτικο- ποίησης της κοινωνίας, εκδηλώσεις εκπειθάρχησης της νεολαίας στις μισπές αξίες της ιεραρχίας, της κανονικοποίησης και της υποταγής. Γι' αυτό, όσες μούντζες και να ρίξουμε, όσα πρόσωπα και να στρέψουμε αντίθετα προς τους επίσημους, τα εθνικιστικά νοήματα της παρέλασης παραμένουν: στη σημαία, στο στρατιωτικό βηματισμό, στον εθνικό ύμνο... Αυτό όμως που μας συνδέει δεν είναι σίγουρα αυτό το ασαφές και κατασκευασμένο «κοινό έθνος» αλλά το ότι είμαστε οι "από κάτω", δεχόμαστε σφοδρότατη επίθεση και χρειάζεται να αντιδράσουμε αφήνοντας πίσω τους κυρίαρχους διαχωρισμούς. Οι παρελάσεις δε μπο- ρεί να είναι το ραντεβού μας. Το σημείο συνάντησής μας είναι ο δρόμος.

Απέναντι στους σχολικούς -και μη- χακί εκβιασμούς, απέναντι στην "εθνική ενότητα" που μας υπαγορεύει ένα κρέος που δεν είναι δικό μας αλλά των εθνικών και υπερεθνικών αφεντικών και κυρίαρχων, απέναντι στις στείρες και συγκεχυμένες πατριωτικές ανατάσεις,

παραμένουμε αρνητές, ανυπότακτοι και λιποτάκτες

«Η επανάσταση των Ελλήνων του 1821 εξασφάλισε στο έθνος, ύστερα από πολλούς αιώνες υποταγής σε ξένους κυρίαρχους, ανεξάρτητη εθνική εστία. Η Επανάσταση του 1821 ήταν προϊόν εθνικού κινήματος, το οποίο αναπτύχθηκε κατά τις τελευταίες δεκαετίες του 18ου αιώνα και τις πρώτες του 19ου, αν και οι καταβολές του ανάγονταν σε προγενέστερες εποχές. [...] Από τα κυριότερα συστατικά στοιχεία του ελληνικού εθνικού κινήματος υπήρξαν η προβολή των Ελλήνων της εποχής ως απογόνων και κληρονόμων των αρχαίων Ελλήνων.»

[απόσπασμα από το βιβλίο Ιστορίας της Γ' Λυκείου]

Τα σχολικά βιβλία, εκτός από μίζερα, είναι και επικίνδυνα. Δε θα μπορούσε να είναι διαφορετικά αφού στόχο έχουν το μυαλό μας. Στόχο έχουν την κατασκευή εκείνων των εθνικών συνειδήσεων κι εκείνων των υπηκόων που θα είναι, από τη μια, πιστοί σε σύμβολα, σημαίες, «εθνικούς στόχους» κι εξουσίες, και από την άλλη, ανταγωνιστικοί απέναντι σε πλαστούς εθνικούς εχθρούς.

Στο βιβλίο Ιστορίας της Γ' Λυκείου επιχειρείται να καταγραφεί μια στρεβλή παρουσίαση της «ελληνικότητας» και της «ευρωπαϊκότητας» της «επανάστασης του 1821». Ταυτόχρονα, αποκρύπτονται τα ταξικά κίνητρα των επαναστατημένων αλλά και η ανομοιογενής πολιτισμικά κι εθνικά σύνθεσή τους. Παρακάτω θα επιχειρήσουμε να κάνουμε μια μικρή και στοιχειώδη ιστορική αποκατάσταση, για την αποκάλυψη κάποιων μεγάλων –όχι τυχαία– ψεμάτων.

► Η υποτιθέμενη «ελληνική επανάσταση» και το «ελληνικό εθνικό κίνημα»:

Η ελληνική επανάσταση δεν ήταν πραγματικά τόσο ...ελληνική. Όλοι αυτοί που ξεσηκώθηκαν δεν είχαν τον ίδιο σκοπό, ούτε ξεκινούσαν από ταυτόσημες ανάγκες ή αρχές. Την επανάσταση δεν την έκαναν οι «έλληνες» των σχολικών βιβλίων και της «ιστορίας» που θέλουν να μας υποδείξουν οι κυρίαρχοι. Δεν υπήρχε ούτε συγκροτημένο και ιστορικό «έθνος», ούτε «εθνικό κίνημα» ούτε φυσικά «εθνική συνείδηση» που παρακίνησε τα υποκείμενα της επανάστασης. Άλλωστε, στον επαναστατημένο ελληνικό χώρο ήταν οι λέξεις «ρωμικός», «γένος», που κυριαρχούσαν στον καθημερινό λόγο. Το «έθνος των ελλήνων» άρχισε (ως όρος και πραγματικότητα) να επιβάλλεται λίγο μετά την νεοσύστατη κεντρική διοίκηση. Οι εξεγερμένοι δεν είχαν καμία απολύτως συγγενική και πολιτισμική σχέση με τους «αρχαίους Έλληνες». Οι εξεγερμένοι ήταν αρβανίτες, βλάχοι, φτωχοί τούρκοι, μουσουλμάνοι, χριστιανοί, ρουμελιώτες, μωραίτες... και για αυτούς «πατρίδα» σήμαινε η έξοδος από τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης από την καταπιεστική οθωμανική κυριαρχία, η επιθυμία για μια αξιοπρεπή καθημερινότητα. Η «ελληνικότητα» και το «ενιαίο» της ιστορίας ήρθαν πολύ μετάπειτα για να αποδώσουν το απαραίτητο «κύρος» στο νέο κράτος και να βάλουν σε «τάξη» το γενεαλογικό χάος που υπήρχε στην περιοχή.

► Κλέφτες και αρματολοί μαζί;

«Η εξέλιξη της Επανάστασης. Από την Πελοπόννησο είχαν αποσυρθεί ισχυρές τουρκικές στρατιωτικές δυνάμεις, που μεταφέρθηκαν στην Ήπειρο εναντίον του Αλή πασά των Ιωαννίνων, ο οποίος είχε επαναστατήσει εναντίον του σουλτάνου την άνοιξη του 1820. Η αποστασία του Αλή πασά αφενός προσέλυε την προσοχή της οθωμανικής κυβέρνησης και αφετέρου αποδέσμευσε τους αρματολούς της Στερεάς Ελλάδας, της Θεσσαλίας και της Ηπείρου. Αποδεσμεύτηκαν επίσης την ίδια εποχή οι κλέφτες και οι αρματολοί που υπηρετούσαν έως τότε σε μονάδες ατάκτων τις οποίες διατηρούσαν οι Άγγλοι στα Επάννησα

και τις οποίες διέλυσαν. Το διαθέσιμο αυτό εμπειροπόλεμο στρατιωτικό στοιχείο εντάχθηκε στα ελληνικά επαναστατικά στρατεύματα.»

[απόσπασμα από το βιβλίο Ιστορίας της Γ' Λυκείου]

Οι κλέφτες και οι αρματολοί ήταν δύο σχηματισμοί που βρίσκονταν προεπαναστατικά σε διαρκή αντιπαράθεση. Οι αρματολοί ήταν τα ένοπλα σώματα των τοπικών κοινοτήτων, αλλά υπερασπιζονταν τα συμφέροντα των προεστών (ντόπιοι τοποτηρητές της οθωμανικής διοίκησης) και των μεγαλοκτηματιών, ενάντια φυσικά στα συμφέροντα των υπόλοιπων κατοίκων. Οι κλέφτες από την άλλη, συνέχιζαν την παράδοση της ληστείας που υπήρχε για αιώνες, με στόχο τους προεστούς, τους πλούσιους και τα μοναστήρια, χωρίς όμως αυτό απολύτως να γίνεται με συγκροτημένη-συνειδητή κοινωνική βούληση. **Οι κλέφτες αποτελούσαν την προσωποποίηση της ανταρσίας, γι αυτό και τα δημοτικά τραγούδια αναφέρονται σε αυτούς και όχι στους αρματολούς.** Ο Κολοκοιτώνης μάλιστα αναφέρει πως ο όρος «κλέφτες» τους προσδόθηκε συκοφαντικά από την εξουσία. Παρόλα αυτά ο όρος «κλέφτες» ήταν τόσο λαοφιλής που στην πορεία έχασε την αρνητική ίσως χροιά του αφού σήμαινε «αγωνιστές αντάρτες».

► **Οι παρουσιαζόμενοι «εθνοσωτήρες» συγκρότησαν τη νέα υποδούλωση της κοινωνίας, μια νέα εξουσία... από τα παλιά**

«Η μικρή Ελλάδα της εποχής ήταν ο «αρραβώνας» του περιούσιου λαού με τον Κύριό του για τη μέλλουσα ολοκλήρωση της απελευθέρωσης όλων των Ελλήνων, σύμφωνα με μεταγενέστερη ευσεβή εθνική ευχή. Το πολίτευμα των Ελλήνων διαμόρφωσαν εν τέλει οι «φυσικοί ηγέτες» του τόπου, οι πρόκριτοι, οι αρχιερείς και οι καπετάνιοι, με τη συνδρομή των «προκομμένων» του έθνους, των λογίων. Αυτοί ήταν τότε οι «πολιτικός ενήλικες» και αυτοί ήλεγχαν την επαναστατική εξουσία, αυτοί σήριξαν την επανάσταση, χωρίς δε τη σήριξη τους μπορεί να θεωρηθεί βέβαιο ότι η επανάσταση θα είχε καταρρεύσει. Ήταν το «παλαιόν σύστημα» των προεστών και των αρχιερέων [...] το σύστημα που παρέλαβε ο Ιωάννης Καποδίστριας.» [απόσπασμα από το βιβλίο Ιστορίας της Γ' Λυκείου]

Η «απελευθέρωση» των Ελλήνων δεν ήταν τελικά απελευθέρωση καθώς μια νέα εξουσία με άμεσες καταγωγές από τα παλιά ήρθε να επιβληθεί σαν ένας νέος οικονομικός και πολιτικός ζυγός στην κοινωνία. Η επανάσταση απέναντι στους «άρχοντες» της οθωμανικής αυτοκρατορίας και τους κατά τόπους ντόπιους συνεργάτες της, οδήγησε τελικά τις τοπικές κοινωνίες σε μια νέα υποδούλωση στους ίδιους ντόπιους άρχοντες που αυτή τη φορά βαφτίστηκαν ως «φυσικοί ηγέτες των ελλήνων». Ποιοί ήταν αυτοί;

Οι αρχιερείς και η εκκλησία: Κατά τα βυζαντινά χρόνια είχε βαλθεί με μανία να καταστρέφει κάθε «αιρετικό» αρχαίο κείμενο και η λέξη «Έλληνας» θεωρούνταν συνώνυμο του «μιαρού ειδωλολάτρη». Στα χρόνια της οθωμανικής κυριαρχίας, λειτούργησε σε καθεστώς πλήρους ανοχής συνεχίζοντας να πολεμάει κάθε ελεύθερο και διαφορετικό πνεύμα, συμπληρώνοντας έτσι τη σκληρότητα των προεστών. Τη συνήθη ουδετερότητα ή εχθρικότητα της σε προηγούμενες απελευθερωτικές προσπάθειες αντικατέστησε στα χρόνια της επανάστασης η εντονότερη παρεμβατικότητα της για να στερεώσει ακόμη περισσότερο την ηγεμονία της στον ντόπιο πληθυσμό.

Οι έμποροι και οι προεστοί: Άριστοι συνεργάτες της οθωμανικής αυτοκρατορίας, προεστοί στον τόπο τους, πολλές φορές εξαναγκάστηκαν από τους επαναστάτες να τους «φιλοδωρήσουν» κρατώντας όμως το μεγαλύτερο κομμάτι της περιουσίας τους, προσδοκώντας και τελικά κατορθώνοντας να ηγεμονεύσουν και πάλι στην καινούρια, «ελληνική» αυτή τη φορά, σκακιέρα.

Οι «προκομμένοι του έθνους» και οι λόγιοι: Οι επονομαζόμενοι «καλαμαράδες» είναι αυτοί που φαντασίωναν και κατασκεύαζαν προεπαναστατικά την ιδέα του «ομοούσιου ελληνικού έθνους» και που αργότερα ανέλαβαν το εξίσου δύσκολο έργο της εκκαθάρισης και εξελληνισμού της ιστορίας. Δεν είναι τυχαίο ότι η - κατά τα πρότυπα της γαλλικής επανάστασης- συγκεντρωτική διοίκηση που με πάθος υιοθέτησαν, οδήγησε σε δύο εμφυλίους κατά τη διάρκεια της επανάστασης. Γιατί από τη μια δεν μπορούσε παρά οι ίδιοι τους να είναι στο στόχαστρο ισχυρών ομάδων με αντικρουόμενα συμφέροντα, και από την άλλη αυτή η διοίκηση δεν αντακλούσε ποτέ και πουθενά τις επιθυμίες των τοπικών κοινοτήτων.

>ΙΣΤΟΡΙΑ

Μάθημα υποχρεωτικό για όλες τις τάξεις, που θωρακίζει τη συνείδηση ενάντια στην ταξικότητα ενώ ταυτόχρονα την αναδομεί εθνικά. Ημερομηνίες, ναυμαχίες, στάσεις, επαναστάσεις, πρωτόκολλα, συνθήκες, ήρωες όλα εμβαπτισμένα σ' ένα γαλανόλευκο μείγμα με ευχάριστη γεύση δημοκρατικής μέντας. Το υπουργείο συνιστά τη χορήγηση της τουλάχιστον τρεις φορές την εβδομάδα. Επειδή όμως η ιστορία είναι μια ρόδα που γυρνάει, είναι σίγουρο πως κάποια μέρα οι παρασκευαστές της, θα κατηγορηθούν για πλαστογράφηση κακουρηματικού χαρακτήρα και για απόπειρα μαζικής δηλητηρίασης με την ουσία του εθνοκεντρισμού.

>ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ:

“Ο οικουμενικός πατριάρχης είχε απόλυτη εξουσία επί των εκκλησιαστικών μοναστηριών και του κλήρου. Είχε τη δύναμη να καθαιρεί ιερείς και αρχιερείς, να χειροτονεί στη θέση τους άλλους και να δικάζει εμμέσως ή αμέσως τις διαφορές μεταξύ των χριστιανών. Τα εκκλησιαστικά κτήματα αναγνωρίστηκαν αναφαίρετα και αφορολόγητα, η δε διαχείριση αυτών αφέθηκε ελεύθερα στον Πατριάρχη και στους υπ' αυτόν αρχιερείς και ιερωμένους. Πας δε χριστιανός υποχρεώθηκε να διαθέτει ορισμένο μέρος της περιουσίας του υπέρ της εκκλησίας...”.

Με αυτά τα προνόμια η οθωμανική αυτοκρατορία μπορεί να δημιουργούσε ένα κράτος εν κράτει, αλλά χρησιμοποιούσε τον πατριάρχη ως όργανο για τη δουλική υπακοή των ελλήνων και των λοιπών πνευματικά εξαρτώμενων χριστιανών. Χιλιάδες αγρότες ήταν σκλάβοι των μοναστηριών, των καλόγερων που και αυτοί εξαρτώνταν από το Άγιο Όρος, το πατριαρχείο ή τον μητροπολίτη και είχαν αμύθητα εισοδήματα από τα ζώα και τις καλλιέργειες.

>ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ:

Μάθημα της μισαλλοδοξίας και της ηθικής της θυσίας... ή αλλιώς “οι θρησκείες είναι σαν τις πυγολαμπίδες, χρειάζονται το σκοτάδι για να λάμπουν.”

> ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

Δεν ήταν τίποτα άλλο από συνελεύσεις των κοτζαμπάσδων, των τσιφλικιδών και των εφοπλιστών (ιδιαίτερα των Υδραίων) για τα συμφέροντά τους. Ο λαός τους μισούσε και σε κάθε εθνοσυνέλευση -στο Άστρος, στις Καλτέζες, στη Ζαράκοβα, στα Βέρβαινα, στην Τροιζήνα, στην Επίδαυρο, το Άργος- τους υποδεχόταν με τα άρματα, έτοιμοι να τους σφάξουν. Τις περισσότερες φορές τους έσωσε ο Κολοκοτρώνης. Χαρακτηριστικό είναι το απόσπασμα σε μία από αυτές: "Έλληνες να 'συχάσετε. Να σκοτώσετε τους Άρχοντας θέλετε πάλι; Μη φοβάστε, κλεισμένους τους έχουμε στον πύργο σαν πουλιά, μα δεν έχουν φτερά να πετάξουν. Κι αντίς πριν σκεφτούμε τους σκοτώσουμε, τους σκοτώνουμε μετά μια ώρα αφού σκεφτούμε, αν το βρούμε σωστό να σκοτωθούν. Εδώ τους έχουμε. Εγώ σας τους παραδίνω. Έχετε λοιπόν υπομονή...".

Για τα Βέρβαινα ο ίδιος γράφει στα απομνημονεύματά του "μια ντουφεκιά να 'πεφτε οι πρόκριτοι θα σφάζονταν όλοι."

> ΚΟΤΖΑΜΠΑΣΗΔΕΣ

Ήταν τόσο τυραννικοί και άπληστοι που πολλές φορές οι πληθυσμοί, οι περιφέρειες και τα νησιά ζήτηγαν προστασία από τον Σουλτάνο: "Εμείς οι πτωχοί ραγιάδες της νήσου Σάμου, από χρόνια κατακυριευμένοι και βασανισμένοι από τους αγοραστάς του μουκατά, οίτινες σύμφωνοι με μερικούς κοτζαμπάσδες μας καθέκαστην επιφέρουν εις ημάς τους δυστυχείς αρπαγιάς, αδικιάς, τζερεμέδες, ζουλούμια, προδοσίας και άλλα μύρια κακά...".

> ΓΕΝΙΤΖΑΡΟΙ

Δεν αρπάχτηκαν βίαια σε κανένα παιδομάζωμα. Αντιθέτως, μουόνταν στον μωαμεθανισμό εθελούσια, αναλαμβάνοντας περίοπτα κυβερνητικά αξιώματα της οθωμανικής αυτοκρατορίας, όπως γραμματέων των καπουδάν πασάδων και ιερωμένων λειτουργημάτων της μωαμεθανικής ιεραρχίας (Ιμάμδες, Μουφτήδες κ.α.), έχοντας μεγάλες οικονομικές εισφορές.

Αποτελούσε μεγάλη "τύχη και τιμή" για τις οικογένειές τους, που -όπως αναφέρει ο Μακρυγιάννης- πάσχιζαν για να στείλουν το παιδί τους στην αυλή του Σουλτάνου.

> ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Αποτελούνταν από σχεδόν όλους τους παλαιοελλαδίτες κοτζαμπάσδες, απο δεσποτάδες, από κάποιους Φαναριώτες, τους λόγιους της διασποράς, τους "Μεγάλους Διερμηνείς", τους ηγεμόνες της Μολδοβλαχίας και τους πλούσιους ομογενείς της Ρωσίας. Τις παραμονές της επανάστασης όταν είδαν ότι αυτή αποκτούσε κοινωνικά χαρακτηριστικά, αφού δεν είχαν τη δυνατότητα να τη ματαιώσουν επιχείρησαν να τη χειραγωγήσουν (π.χ. η πρόταση στον Καποδίστρια να ηγηθεί της επανάστασης).

> ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Μόνο εθνικά χαρακτηριστικά δεν είχε. Ο Γρηγόριος ο Ε' σε γράμμα του στους Πελοποννήσιους αναφέρει "...Οτι το κίνημα δεν ήτο εθνικό δεν εμβαίνει εις αμφιβολίαν, διότι όχι μόνο το γένος δεν το ήξερε και δεν είχε περί τούτου διόλου προϋπάρχουσιν είδησιν, αλλά και πολλοί ομογενείς όντες μέλη της Εταιρείας δεν είχαν είδησιν αλλά το έμαθαν και αυτοί, ως ημείς οι άλλοι από τις προκηρύξεις του Υψηλάντη". Αλλά και ο Κρίστιαν Μύλλερ απεσταλμένος γερμανικής εφημερίδας, γράφει στις 17 Αυγούστου του 1821: "Αλλά πλανάται οικτρά εκείνος που νομίζει ότι ο πόλεμος αυτός των Ελλήνων εναντίον των Τούρκων είναι πόλεμος εθνικός. Τέτοιο πράγμα δεν συμβαίνει, γιατί προς το παρόν λείπουν οι απαιτούμενες προϋποθέσεις. Οι ανώτερες τάξεις δεν έλαβαν καθόλου μέρος μέχρι τώρα, εξαιρέσει κανά -δυο πριγκήπων, οι οποίοι ίσως ελπίζουν να πάρουν κανένα θρόνο. Οι πιο ευκατάστατοι και οι πιο πλούσιοι Έλληνες δεν υποστήριξαν τον πόλεμο αυτόν ούτε άμεσα ούτε έμμεσα, υπάρχουν μάλιστα πολλοί από αυτούς που τον αποδοκιμάζουν...". Ο Αλέξανδρος ο Α' έλεγε στον αντιπρόσωπο της Γαλλίας Μονμορανσύ "...εις τας ταραχάς της Πελοποννήσου διαφανείται το εναντίον της κοινωνικής τάξεως ανατρεπτικόν στοιχείον." Η κοινωνική επανάσταση λοιπόν-και όχι εθνική-στράφηκε αρχικά εναντίον των Τούρκων γιατί εκείνοι είχαν στρατό και μάλιστα στις σημαντικότερες πόλεις και κέντρα. Οι κοτζαμπάσδες, οι πρόκριτοι, η εκκλησία, οι προύχοντες, μπορεί να μην είχαν στρατό αλλά όντας σύμμαχοι των Τούρκων και έχοντας συμφέροντα από την ύπαρξη της οθωμανικής αυτοκρατορίας θα είχαν στο πλάι τους τον τούρκικο στρατό με ένα κάλεσμα τους. Εξοντώνοντας πρώτα τον τούρκικο στρατό μπορούσαν αργότερα να στραφούν ενάντια στους άλλους τύραννούς τους.

> ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Ο γέρος του Μωριά. Πιστός στις ιδέες της επανάστασης, πήρε ιδιαίτερα ενεργό μέρος στον εμφύλιο, πριν και μετά τη δολοφονία του Καποδίστρια, όπου ο στρατός του πολλές φορές λεηλάτησε τη Ρούμελη. Το πραγματικό του όνομα "Μπιθεγκούρας" (αρβανίτικο). Μπλεγμένος και αυτός σε όλες τις ίντριγκες των μετεπαναστατικών χρόνων, πότε ως αγγλόφιλος, πότε ως ρωσόφιλος και πότε ως γαλλόφιλος.

> ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ε'

Υπήρξε φοροεισπράκτορας του Αλη Πασά (τον οποίο και κατέκλεβε). Είχε παραδώσει 400 Πρεβεζάνους στον Αλη Πασά ο οποίος τους έσφαξε παρουσία του Γρηγορίου Ε'. Αργότερα, ως Μητροπολίτης της Ουγγαρίας και της Βλαχίας, πήγε στην Ιταλία όπου και προσπαθούσε να συκοφαντήσει την επανάσταση. Είχε αφορίσει την επανάσταση. Αλλά οι τούρκοι τον κρέμασαν υποπευδόμενοι ότι ευλογούσε την επανάσταση και την χρηματοδοτούσε (...άδικα).

> ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Απείλησε τους απεσταλμένους της "Φιλικής Εταιρείας" με απέλαση και ότι "θα τους έδενε ωραία" όταν αυτοί του έκαναν πρόταση να ηγηθεί του αγώνα. Στον Γαλάτη που του μίλησε πρώτος για την επανάσταση του απάντησε "δεν ημπορώ να ομιλώ μαζί σας περισσότερο περί του σκοπού της αποστολής σας, σας ειδοποιώ δε, ότι ουδέποτε θα αναγνώσω τα χαρτιά σας. Η μόνη συμβουλή την οποία ημπορώ να σας δώσω, είναι να μην ειπήτε τίποτε εις κανένα περί τούτου και χωρίς ν' αναβάλλεται ούτε μίαν ώρα, να επιστρέψητε....πρέπει ν' αφήσουν τας επαναστατικές σκευωρίας των και να ζουν όπως πριν υπό τας κυβερνήσεις υφ' ας ευρίσκονται, εώς ότου η θεία πρόνοια ευδοκήσει άλλος." Αργότερα, όταν κάποιοι επαναστάτες παρουσιάστηκαν σε αυτόν με μία αναφορά, τους είπε: "...Γνωρίζω τι θέλετε. Λάβετε τον μπλίκον σας οπίσω και πηγαίνετε ειπέτε και εις τους άλλους ότι : ή να υποταχθούν, ή να τουρκίσουν, ή να πηγούν..."

> ΜΙΑΟΥΛΗΣ VS ΚΑΝΑΡΗΣ

Οι μεγάλοι μπουρλοπέρηδες του έθνους πάντα σε αγαστή συνεργασία. Εφοπιστές και οι δύο πριν την επανάσταση, ουσιαστικά αναγκάστηκαν λόγω των συνθηκών να πάρουν μέρος. Κατά τη διάρκεια της επανάστασης οργάνωσαν πειρατικές ενέργειες από εκείνες που μόνο αυτοί ήξεραν και που τις εφαρμόζαν προεπαναστατικά προκειμένου να γίνουν πλουσιότεροι. Στις 15 Ιουλίου του 1831 και για δεκαπέντε μέρες γίνεται η ελληνοελληνική ναυμαχία του Πόρου, κατά τη διάρκειας της οποίας ο Μιαούλης (σταλμένος από τους Κουντουριώτηδες) πυρπολεί την αρμάδα του Κανάρη (σταλμένος από τον Καποδίστρια) και αρκετά άλλα πλοία και τον συλλαμβάνει. Η στάση των Υδραίων αποτυγχάνει και ο Κανάρης ελευθερώνεται. Ο Μιαούλης γυρνάει αμέριμνος στην Ύδρα.

> ΕΘΝΙΚΟΙ ΗΡΩΕΣ ΚΑΙ ΕΘΝΟΠΑΤΕΡΕΣ

Απαραίτητο συστατικό της κατασκευασμένης εθνικής υπερφάνειας. Τα κάδρα τους σε όλους τους τοίχους των δημοτικών σχολείων, με άγρυπνα και ρωμαλέα βλέμματα συμπληρώνουν τη βλοσυρότητα των εθνικών απαγγελιών των δασκάλων. Για τα σχολικά βιβλία όλοι τους "Έλληνες", "Χριστιανοί", ανιδιοτελείς, αφοσιωμένοι στην "εθνική ιδέα", πρότυπα της ελληνικής "ψυχής". Ας θυμηθούμε μερικούς:

> ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Αν το μόνο καλό σχολείο είναι αυτό που δεν υπάρχει, τότε άξια το "κρυφό σχολείο" κερδίζει τον τίτλο. Κλασικός μύθος που καλλιεργήθηκε μετά την επανάσταση από την εκκλησία, θέλοντας να πάρει από πάνω της το στίγμα του "σκοτεινού" της ρόλου στα χρόνια πριν και μετά το '21.

> ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ήταν στη "Φιλική Εταιρεία". Πριν τις πρώτες-σποραδικές- μάχες οι Τούρκοι τον είχαν καλέσει, μαζί με άλλους, να δώσει εξηγήσεις. Έτσι στη σύσκεψη της Βοστίτσας εξέφρασε σφοδρή εναντίωση στην "Φιλική Εταιρεία". Στη μομή της Αγίας Λαύρας δεν μαζεύτηκαν για καμία επανάσταση και για καμία ευλογία λάβαρου. Αλλά για να αποφασίσουν τι θα κάνουν με τα νέα δεδομένα. Αν συμφωνούσαν με την επανάσταση θα έχαναν τα προνόμια και την εξουσία τους και απο την άλλη αν διατηρούσαν τις σχέσεις τους με την οθωμανική αυτοκρατορία θα έρχονταν αντιμέτωποι με τους επαναστατημένους. Ο Π. Π. Γερμανός και ο Ζαΐμης είχαν ακόμα διασταγμούς. Αλλά τα γεγονότα τους προφύτασαν και έτσι λίγες μέρες αργότερα ο Π. Π. Γερμανός ευλόγησε την επανάσταση υπό την απειλή των όπλων, στην πλατεία του Αγ. Γεωργίου στην Πάτρα και όχι στη μονή της Αγίας Λαύρας... Παρ' όλα αυτά δεν παρέλειπε να προδίδει την επανάσταση στους Τούρκους.

ΠΗΓΕΣ:

- Βουρνάς Τ. : Η ιστορία της νεότερης και σύγχρονης Ελλάδας (τομος Α')
- Κορδάτος Γ. : Η μεγάλη ιστορία της Ελλάδας Αναρχική Αρχιειοθήκη : Κυριαρχία και κοινωνικοί αγώνες στον "ελλαδικό χώρο"
- Σκαρίμπας Γ. : Η αλήθεια του 1821 (τόμοι Α', Β', Γ')
- Σκαρίμπας Γ. : Η αριστοκρατία του 1821

ΜΗΝ ΜΠΑΙΝΕΙΣ ΣΤΗ ΓΡΑΜΜΗ...

...της παρέλασης
...της υπακοής
...της πειθαρχίας
...της ομοιομορφίας
...του έθνους
...των συνόρων
...του εθνικισμού
...του ρατσισμού

**ΔΕΝ ΠΡΟΣΚΥΝΑΜΕ
ΚΑΝΕΝΑ ΛΑΒΑΡΙΟ
ΚΑΜΙΑ ΠΑΤΡΙΔΑ
ΚΑΝΕΝΑΝ ΗΓΕΤΗ**

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
ΕΙΝΑΙ
Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΘΕΡΣΙΤΗΣ -χώρος ραδιουργίας και ανατροπής -ΙΛΙΟΝ thersitis.gr

ΡΕΣΑΛΤΟ -αυτοοργανωμένος χώρος αλληλεγγύης και ρήξης -ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ anarhiko-resalto.blogspot.com

κατάληψη ΣΙΝΙΑΛΟ -ΑΙΓΑΛΕΩ sinialo.espinet

ΑΓΡΟΣ -κατειλημμένο έδαφος στο Πάρκο Τρίτην -ΙΛΙΟΝ elftherosagros.blogspot.com

ΜΠΛΟΚΟ στην εξουσία -ΝΙΚΑΙΑ

κατάληψη ΠΑΠΟΥΤΣΑΔΙΚΟ -ΧΑΪΔΑΡΙ papoutsadiko.espinblogs.net

Αναρχική ομάδα ΠΕΙΡΑΙΑ - anarhikospirinaspirea.squat.gr